

Ieder in zijn eigen rangorde

Door: Anke Pronk-Waterlander

"Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde..." (1Korinthiërs 15:20-23 NBG).

Zo'n 150 jaar geleden geloofde men binnen het Christendom dat de Bijbel slechts één universele opstanding der doden kent. Maar het simpele feit dat het Woord van God verklaart in Openbaring 20:5 NBG ***"De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren"*** zorgde ervoor dat deze leer moest worden herzien. Mannen als John Darby en Cyrus Scofield onderwezen de visie dat er twee toekomstige opstandingen zouden zijn, één vóór het begin van het "Duizendjarig Rijk" en één aan het einde daarvan bij de *Grote Witte Troon*. In kringen waar men in de *bedelingenleer* gelooft, is deze visie algemeen aanvaard.

Ik geloof dat er *drie* categorieën (rangorden) zijn waarin alle mensen in Christus zullen worden levend gemaakt (d.w.z. met een verheerlijkt, onvergankelijk lichaam zoals Christus nu heeft) en ik geloof dat deze drie rangorden uitgebeeld worden door de drie Pelgrimsfeesten en de drie belangrijkste oogsten in Israël, die rond deze feesten plaatsvonden in de tijd dat er een tempel in Jeruzalem was. Deze feesten zijn: Pasen met de gerstoogst, Pinksteren met de tarweoogst en Loofhutten met de druivenoogst. Van alle feesten is het Loofhuttenfeest het feest met de meeste blijdschap (Leviticus 23:40). Vreugde, omdat de volledige oogst is binnengehaald (gerst, tarwe, olijven, druiven etc.) Deze laatste oogst van het jaar werd ook wel het *Feest van de Inzameling* genoemd (Exodus 34:22).

Christus is de allereerste die levend gemaakt werd met een verheerlijkt, onvergankelijk lichaam. In 1Korinthiërs 15:20 vergelijkt Paulus Hem met de ***"eerste vrucht van de oogst"*** in vertalingen die heel dicht bij de Griekse grondtekst blijven, zoals: www.scripture4all.org; www.geschriften.nl; www.schriftwoord.nl. Hier zien we dus al dat Paulus levendmaking vergelijkt met een oogst. Maar Christus is één Persoon, niet een categorie of rangorde. *Rangorde* is een oude militaire term. Hij komt maar één keer voor in het Nieuwe Testament, maar hij werd vaak gebruikt door klassieke Griekse schrijvers en dan betekent hij een *groep* van personen die zich in dezelfde positie bevinden.

Laten we gaan kijken naar het betreffende Schriftgedeelte, 1Korinthiërs 15:20-24. Eerst de weergave van de NBG-vertaling, daaronder hetzelfde vers, maar nu zo letterlijk mogelijk vertaald uit het Grieks, met de belangrijkste Griekse woorden tussen > < vermeld.

NBG – 20 *Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn.*

SCRIPTURE4ALL – 20 *nú echter Christus >CHRISTOS< is gewekt vanuit doden eerste- vrucht- van-de-oogst >APARCHE< van de[genen] ter ruste gelegd zijnde*

NBG – 21 *Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens.*

SCRIPTURE4ALL – 21 *daar immers want door mens dood ook door mens opstanding van doden*

NBG – 22 *Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.*

SCRIPTURE₄ALL – 22 *net zoals want in de Adam allen sterven zó ook in de >TO< Christus >CHRISTO< allen zullen levend gemaakt worden*

NBG – 23 *Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij Zijn komst;*

SCRIPTURE₄ALL – 23 *ieder echter in de eigen rangorde >TAGMATI< eerste-vrucht-van-de-oogst >APARCHE< Christus >CHRISTOS< vervolgens de[genen] van-de >TOU< Christus >CHRISTOU< in de aanwezigheid >PAROUSIA< van hem*

NBG – 24 *daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.*

SCRIPTURE₄ALL – 24 *daarna het >TO< einde >TELOS< wanneer ook maar dat hij zal overdragen het koninkrijk [aan] de God en Vader wanneer ook maar dat hij buiten werking zou stellen alle overheid en alle autoriteit en macht*

Het woord *Christus* is geen (achter)naam, maar een titel. CHRISTOS betekent: gezalfde. Gezalfde kan zowel op personen als op voorwerpen slaan. Wanneer het op Jezus Christus slaat, staat er vaak in het Grieks het bepaalde lidwoord voor. In de vertaling is dat dan: DE Christus. Dat zien we hier in vers 22 en in de tweede helft van vers 23, maar in de eerste helft van vers 23 staat er in het Grieks APARCHE CHRISTOS zonder bepaald lidwoord ervoor. Dat betekent dus dat het eerstgenoemde APARCHE CHRISTOS in vers 23 niet persé naar Christus hoeft te verwijzen.

APARCHE CHRISTOS

Otis Sellers noemt vijf goede redenen om te geloven dat de woorden APARCHE CHRISTOS in 1Korinthiërs 15:23 geen betrekking kunnen hebben op Jezus Christus:

>>> In de eerste plaats spreekt Paulus hier over *groepen* die zullen worden opgewekt en de persoon van Christus is geen groep. Het woord TAGMA kan niet worden toegepast op één individu, maar moet betrekking hebben op twee of meer personen of dingen die in dezelfde positie zijn gebracht.

In de tweede plaats kan Jezus Christus niet de eerste zijn die ***“in Christus levend gemaakt worden”*** (vers 22). Het slaat nergens op te zeggen dat Christus is levend gemaakt in Zichzelf. Aangezien Paulus hier spreekt over groepen die levend gemaakt worden in Christus, kan Christus noch de eerste van deze groepen zijn, noch één van hen.

Ten derde kan Jezus Christus niet begrepen zijn in het woord *allen* als we lezen ***“zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.”***

Ten vierde kan de werkwoordsvorm ZOOPOIETHESONTAI, dat in dit gedeelte vertaald is met ***“zullen levend gemaakt worden”***, niet slaan op Christus. Dit werkwoord had vóór Zijn opstanding op Hem betrekking kunnen hebben gehad, maar niet zo'n 25 jaar nadat Hij was opgewekt uit de doden.

Ten vijfde staan er in deze verklaring maar twee woorden: APARCHE CHRISTOS. Dat is geen volledige zin. De vertalers lossen dit gewoonlijk op door het bepaalde lidwoord toe te voegen en de volgorde van de Griekse woorden te veranderen. Het resultaat is dan de vertaling “Christus, de eersteling”, maar dit is niet de juiste manier om een ellips* of omissie in te vullen.

* Stijffiguur waarbij een vanzelfsprekend woord wordt weggelaten zodat een onvolledige zin ontstaat. De weggelaten delen kunnen gemakkelijk aan de hand van situatie en context gereconstrueerd worden.

Elke keer als een ellips voorkomt moet de gedachte worden aangevuld door er de overheersende gedachte uit een vorenstaande verklaring aan toe te voegen. In dit gedeelte betreft die gedachte de *groepen* die zullen worden opgewekt. Zo wordt de orde en het accent in het Grieks gehandhaafd en wordt de ellips vanuit de context aangevuld. Maar als we zo omgaan met deze ellips, wordt het onmogelijk de woorden APARCHE CHRISTOS te laten slaan op de Here Jezus Christus.

Dat CHRISTOS (gezalvde) niet altijd op Christus hoeft te slaan kunnen we o.a. zien in Openbaring 11:15. Daar wordt gesproken van het koningschap van “**onze Here** >KURIOS< **en Zijn Gezalvde** >CHRISTOS<.” Voor iemand die altijd geloofd heeft in Jezus Christus als Heer, is dit een onmogelijke vertaling. Maar we kunnen het ook verstaan als: **Jezus Christus en Zijn gezalvden** en daarmee is het probleem verdwenen.

Deze gezalvden zijn de mensen die door Hem zijn aangesteld, die van Hem de heerschappij ontvangen over de volken (zie Openbaring 2:26). Tijdens de heerschappij van God [het Koninkrijk der Hemelen] die aan het “Duizendjarig Rijk” voorafgaat, zullen alle volken aan God toegewijde regenten hebben en Israël zal David als God toegewijde heerser hebben. Aan alle menselijke overheid komt een einde bij de persoonlijke aanwezigheid van Christus. Er zullen dan nog steeds mensen zijn die regeren, maar hun heerschappij zal uit God zijn en daarom goddelijk van aard.

Het woord *gezalvd* heeft een religieuze inhoud gekregen waardoor men gewoonlijk denkt dat het iets met macht te maken heeft. Strikt genomen heeft dit woord de betekenis van: officieel aangesteld, uitverkoren, apart gezet (zie 2Korinthiërs 1:21). <<<

Drie rangorden

De *eerstelingsgarve* van de gerstoogst, die door de priester met Pasen voor het aangezicht van God moest worden bewogen, wordt traditioneel gezien als een beeld van Christus' opstanding. Maar een garve is een schoof (vele graanhalmen bijeen gerangschikt). Christus is slechts één Persoon. De eerstelingsgarve is geen beeld van Christus, maar een beeld van de rangorde (groep) van gezalvde (uitverkoren) eerstelingen! Deze eerstelingsgarve werd om 9.00 uur 's morgens door de priester bewogen, tijdens het Paasfeest. Christus was toen al uit de dood opgestaan en levend gemaakt, want we weten uit de Schrift dat het nog donker was toen de vrouwen Hem ontmoetten bij het graf.

Paulus somde achter elkaar drie categorieën of rangorden op waarin alle mensen zullen worden levend gemaakt (1Korinthiërs 15:23,24):

1. Een groep eerstelingen die gezalvd zijn (uitverkoren) -> APARCHE CHRISTOS.
2. Een groep die van Christus is in Zijn aanwezigheid -> PAROUSIA.
3. Een groep die *het einde* (de laatste) wordt genoemd -> TO TELOS.

Groepen 1 en 2 worden levend gemaakt vóór het "Duizendjarig Rijk". Groep 3 wordt levend gemaakt bij de voleinding der eeuwen, wanneer de dood wordt afgeschaft (1Korinthiërs 15:26). Bij de *Grote Witte Troon*, na het "Duizendjarig Rijk", staan de doden namelijk op in een *sterfelijk* lichaam om geoordeeld te worden. Sommigen van hen sterven opnieuw (de tweede dood). De anderen gaan met hun opgewekte, sterfelijke lichaam het tijdperk van de *Nieuwe Hemel en Aarde* binnen. Zij moeten in die periode eten van het *geboomte des levens* (Openbaring 22:2) om in leven te blijven.

Koninkrijk der Hemelen

Ik geloof dat de eerste rangorde van gezalfde (uitverkoren) eerstelingen, APARCHE CHRISTOS, de "gerstoogst", wordt levend gemaakt bij de aanvang van het Koninkrijk (heerschappij) der Hemelen, dat is de periode tussen de "genadetijd" en de "wederkomst". Dit tijdperk is hét gróte thema in de Schrift. Het wordt met verschillende termen aangeduid: *het laatste der dagen, de opstanding, de wedergeboorte, de jongste dag, het oordeel, de tijden van verademing, de Dag van Christus*. Het is een zeer lange regeerperiode van Christus, vanuit de hemel, die vooraf gaat aan Zijn komst naar de aarde! In deze periode zal de wereld ingrijpend veranderd worden en er zullen heel veel mensen uit de dood worden opgewekt. Israël zal dan een natie van koningen en priesters zijn en de wereld besturen en onderwijzen. De meerderheid van de christenen heeft hier geen enkel zicht op en betreft de vele profetieën in het Oude Testament over deze tijd op het zogenoemde "Duizendjarig Rijk" en de gelijkenissen in het Nieuwe Testament doorgaans op de Kerkgeschiedenis. Dat is waarschijnlijk ook de reden waarom Bijbelvertalers APARCHE CHRISTOS niet als een groep kunnen herkennen.

De tweede rangorde, de "tarweoogst", wordt aan het einde van het Koninkrijk der Hemelen levend gemaakt, ná de "grote verdrukking", in aanwezigheid van Christus (PAROUSIA). Deze groep gaat Christus tegemoet in de lucht om Hem te verwelkomen, maar ook om te ontkomen aan het geweld (1Tessalonicenzen 1:10) waarmee Hij van de hemel afdaalt om de *antichrist* te vernietigen en orde op zaken te stellen. De tweede helft van 1Korinthiërs 15:23 beschrijft dezelfde gebeurtenis als 1Tessalonicenzen 4:16,17, die in evangelische kringen "de opname" wordt genoemd. Jezus heeft veel verteld over het Koninkrijk der Hemelen toen Hij op aarde was, onder andere in gelijkenissen. In één van die gelijkenissen vergeleek Hij de wereld tijdens het Koninkrijk der Hemelen met een tarweakker en de kinderen (zonen) van dat koninkrijk met het goede (tarwe)zaad (Matteüs 13:25,29,30,38 SV). Tijdens het Koninkrijk der Hemelen zullen de "tarwehalmen" groeien en rijpen. Bij de "wederkomst" worden zij dan "geoogst".

70 jaarweken

De eerste rangorde wordt dus uitgebeeld door de gerstoogst (met Pasen), de tweede rangorde door de tarweoogst (met Pinksteren). Tussen Pasen en Pinksteren liggen 7 weken, 49 dagen. Ik geloof dat deze verwijzen naar de 70 jaarweken, 490 jaar, waarvan de profeet Daniël zei dat deze zijn bepaald over het volk Israël en Jeruzalem (Daniël 9:24). Deze 70 jaarweken zijn een toekomstige, aaneengesloten periode, onderdeel van het Koninkrijk der Hemelen. De laatste jaarweek is de "grote verdrukking".

Levendmaking vergeleken met verschillende oogsten

God oogst Zijn gerst, tarwe en druiven op verschillende manieren, net zoals de natuur ons dit leert. Het kaf van de gerst valt er zeer gemakkelijk af. Een stevige wind (of de hulp van ventilatoren) is genoeg om van het kaf af te komen. Dit vertegenwoordigt de gerstgemeenschap die erg snel aan de wind van de Geest beantwoordt.

Tarwe heeft een hardere aanpak nodig. Door te dorsen wordt het kaf van de tarwe verwijderd. In het oude Midden-Oosten werd gedorst door een os of ezel met een dorsslede: een verzwaarde plank, een *tribulum*, met een berijder. Van *tribulum* komt het Engelse woord *tribulation*, dat *beproeving* of *verdrukking* betekent. De mensen die door de tarwe uitgebeeld worden zullen door de "grote verdrukking" moeten gaan om beproefd te worden op hun trouw aan Christus en zuiverheid in geloof. Let op het feit dat er met Pasen onbehandeld graan (gerst) door de priester omhoog geheven werd voor Gods aangezicht. Met Pinksteren werd er echter gebakken tarwebrood omhoog geheven. Je zou kunnen zeggen: die tarwe heeft heel wat meegemaakt, ze is gedorst, gezift en in het vuur geweest. Hierin zie ik de uitbeelding van de periode van het Koninkrijk der Hemelen, die eindigt met de *afval* (2Tessalonicenzen 2:3) en de "grote verdrukking". De andere rituelen in Leviticus 23 zullen ongetwijfeld ook een diepere betekenis hebben.

De derde rangorde wordt levend gemaakt bij de voleinding der eeuwen. TO TELOS betekent: *het einde*, maar in een opsomming, zoals in 1Korinthiërs 15:23,24, betekent het: *de laatste*. De term komt diverse keren voor in de "*Ilias*" van Homerus, waar het de beschrijving is van een legeronderdeel of groep soldaten die als laatste terugkeert uit de oorlog. In de laatste rangorde zullen zich mensen bevinden die geen deel kregen aan het Koninkrijk der Hemelen, het "Duizendjarig Rijk" of het tijdperk van de Nieuwe Hemel en Aarde. Dit zijn de mensen die *verloren gaan* voor de duur van deze eeuwen (niet voor eeuwig!)

Deze groep wordt uitgebeeld door de druivenoogst, de laatste oogst van het jaar. In deze groep bevinden zich de vijanden van Christus. Wat lezen we over hen? **"Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft"** (1Korinthiërs 15:25 NBG). Waar doet me dat toch aan denken? Juist, aan de ouderwetse manier van druiven persen, onder de voeten! **"En uit Zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen"** (Openbaring 19:15 NBG).

Wat gebeurt er met druiven, nadat ze tot sap zijn geperst? Het sap wordt voor lange tijd in donkere vaten opgeborgen. En waar doet dit me aan denken? Precies, de *tweede dood*! Maar dan, na die lange rustperiode, als de vaten opengebroken worden (de dood afgeschaft > 1Korinthiërs 15:26) blijkt het druivensap heerlijke wijn te zijn geworden en het grote feest kan beginnen, want de volledige mensenoogst is binnengehaald. Hierin zie ik de heerlijke verzoening van *alle* mensen met God en met elkaar, het geperste druivensap is wijn geworden, die vreugde geeft. De vijandschap is omgezet in vriendschap.

Wie behoren tot de eerste en tweede rangorde?

Tot welke rangorde behoren nu de gelovigen die "Het Lichaam van Christus" vormen? Over deze groep gelovigen wordt uitsluitend geschreven in latere brieven van Paulus, geschreven na Handelingen (Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen). Vóór die tijd was "Het Lichaam van Christus" een geheim, verborgen in God (Efeziërs 3:9).

De gemeente tijdens de Handelingenperiode werd door Paulus vergeleken met een *reine maagd* (2Korinthiërs 11:2). De Handelingentijd was een kleinschalig voorproefje van het Koninkrijk der Hemelen, wat tot uiting kwam in de macht die de apostelen hadden en in de bijzondere gaven die sommige gelovigen toen bezaten. Het was een periode waarin alle gelovigen uitzagen naar de *openbaring* van Christus (APOKALUPSIS, niet PAROUSIA! > 1Korinthiërs 1:7) in de wereldwijde doorbraak van het Koninkrijk der Hemelen, d.w.z. de uitstorting van Gods Geest op ALLE vlees. Maar het Koninkrijk werd opgeschort bij Handelingen 28:28, toen de *voormannen der Joden* het evangelie van Paulus verwierpen. De hoop van *de reine maagd* vervloog hiermee.

Bij de hervatting van het Koninkrijk der Hemelen, na de "genadetijd", zullen heel veel mensen uit de dood worden opgewekt (2Timoteüs 4:1; Johannes 5:25,28,29) - hoewel nog niet (allemaal) onsterfelijk - waaronder ook de gelovigen uit de Handelingenperiode. Zij zullen dan eindelijk getuige zijn van de wereldwijde doorbraak van dit Koninkrijk, dat ook genoemd wordt: de Dag van Christus (niet hetzelfde als de Dag des Heren!). Het is déze groep gelovigen, met allen die daar gedurende de lange jaren van het Koninkrijk der Hemelen nog aan toegevoegd zullen worden, die Christus tegemoet zal gaan in de wolken wanneer Hij van de hemel afdaalt, na de "grote verdrukking". Zij ontvangen op dat moment hun verheerlijkte lichaam. Zij behoren dus tot de tweede rangorde (PAROUSIA).

Christus werd geboren uit een maagd. Zou dit, in figuurlijke zin, ook opgaan voor "*Het Lichaam van Christus*"? In Efeziërs 2:15 wordt dit Lichaam "**één nieuwe mens**" genoemd. Ieder nieuw mens komt tevoorschijn uit het lichaam van een vrouw. Ik geloof dat "*Het Lichaam van Christus*" voortgekomen is uit de Handelingengemeente, die door Paulus vergeleken werd met een reine maagd. De gelovigen die vlak na de Handelingentijd leefden (in de "genadetijd" die, anno 2018, nog steeds voortduurt) en deel gingen uitmaken van "*Het Lichaam van Christus*" (omdat zij gehoor gaven aan het nieuwe onderwijs van Paulus > Efeziërs 2:15), waren van meet af aan daartoe uitverkoren, maar dit was gedurende Handelingen echter nog een verborgenheid, zoals een nieuw mens verborgen is in het lichaam van een vrouw en tot aan de bevalling één geheel vormt met haar lichaam. Ik geloof dat aan het eind van Handelingen de "weeën" begonnen.

Welke Schriftverzen (NBG) zijn van toepassing op de gelovigen van "*Het Lichaam van Christus*"?

Kolossenzen 3:4 - "**Wanneer Christus verschijnt** >PHANEROTHE<, **die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen** >PHANEROTHESESTHE< **in heerlijkheid.**"

1Timoteüs 6:14 - "**dat gij dit gebod onbevlekt en onberispelijk handhaaft tot de verschijning** >EIPHANEIAS< **van onze Here Jezus Christus.**"

2Timoteüs 4:1 - "**Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen, met beroep op Zijn verschijning** >EIPHANEIAN< **als op Zijn koningschap.**"

2Timoteüs 4:8 - "**voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige Rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning** >EIPHANEIAN< **hebben liefgehad** [letterlijk: liefhebben]."

Titus 2:13 - "**verwachtende de zalige hoop en de verschijning** >EIPHANEIAN< **der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus.**"

Gaat het hier over de komst/aanwezigheid (PAROUSIA) van Christus? Nee, EIPHANEIA heeft met licht te maken. De oorsprong vinden we in het werkwoord PHAINO, dat oorspronkelijk te maken had met ergens licht op werpen of over laten schijnen en dat in de loop der tijd de betekenis is gaan krijgen van *schijnen*. Het gaat in deze verzen over de verSCHIJNING van Christus in de betekenis van:

openbaar worden, bekendgemaakt worden. Wanneer gaat dat gebeuren? Bij het aanbreken van de *Dag van Christus*, Zijn merkbare heerschappij over de wereld vanuit de hemel: het Koninkrijk der Hemelen, de periode tussen de "genadetijd" en de "wederkomst". Waar wordt Christus dan geopenbaard? In de hemel, maar vooral op aarde, daar zal Hij "verSCHIJNEN" (bekendgemaakt worden) in het onderwijs dat Israël aan de volken zal gaan geven. Hiervan wordt doorgaans gedacht dat dit plaats zal vinden in het "Duizendjarig Rijk", maar de 1000 jaar zijn niet het begin van de onderwijsperiode, doch een voortzetting daarvan op een hoger niveau.

Kolossenzen 1:18 NBG - "**Hij [Christus] is het hoofd van het lichaam, de gemeente.**" Hier staat in het Grieks niet ARCHE (leidinggevend hoofd), maar KEPHALE, dat gewoon hoofd van een lichaam betekent. Als het Hoofd geopenbaard wordt, zou het Lichaam er dan niet bij betrokken moeten zijn? Nou en of. "**Wanneer Christus verSCHIJNT ... zult ook gij met Hem verSCHIJNEN in heerlijkheid.**" Ik vermoed, op grond van wat Paulus vertelde over de glans van de opstandingslichamen in 1Korinthiërs 15:38-40, dat de leden van "*Het Lichaam van Christus*" te herkennen zullen zijn aan het licht dat zij zullen uitstralen (kleding? > Matteüs 17:2).

Zoals ik hiervoor al schreef: EPIPHANEIA heeft te maken met licht. Dat zien we bijvoorbeeld in 2Tessalonicenzen 2:8 NBG "**Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verSCHIJNING >EPIPHANEIA<, als Hij komt >PAROUSIAS<.**" De wetteloze zal machteloos gemaakt worden door het felle licht van Christus bij Zijn komst. Eigenlijk gebeurt er dan precies hetzelfde als met Paulus op de weg naar Damascus. Die connectie met licht, met letterlijk schijnen, is vermoedelijk de reden waarom de Bijbelvertalers in Kolossenzen 3:4 niet gekozen hebben voor *geopenbaard* of *bekendgemaakt worden*, maar voor *ver-schijnt* en *ver-schijnen*, daar zij geen besef hadden van de verschillende fases van het Koninkrijk der Hemelen en meenden dat het in dit vers over de *zichtbare* komst van Christus moest gaan, in plaats van over Zijn *merkbare* openbaring/bekendmaking.

Ik geloof dat de leden van "*Het Lichaam van Christus*" deel uitmaken van de eerstgenoemde rangorde, APARCHE CHRISTOS, die zal worden levend gemaakt bij de aanvang van het Koninkrijk der Hemelen, na de "genadetijd". ARCHE betekent *hoofd*, in de betekenis van *leidinggevend*. In die eerste rangorde zitten mensen die belangrijke functies krijgen in het Koninkrijk (o.a. Elia, Daniël, David, de apostelen > Mal.4:5,6; Matt.17:10-12; Dan.12:13; Jer.30:9; Ezech.34:23,24; Ezech.37:21-25; Hos.3:5; Matt.19:28). Ik geloof dat de opstanding van "*Het Lichaam van Christus*" beschreven staat in Filippenzen 3:11,21. Ik geloof dat deze verzen dezelfde gebeurtenis beschrijven als de eerste helft van 1Korinthiërs 15:23.

Behoren alle gelovigen, die leefden en leven na de Handelingentijd, automatisch tot "*Het Lichaam van Christus*"? Na de dood van Paulus was het snel afgelopen met wat hij *de gezonde leer* noemde (2Timoteüs 4:3). En vanaf het bewind van keizer Constantijn, in de vierde eeuw na Christus, ging het steeds verder bergafwaarts met het Christendom. Het werd als machtsmiddel gebruikt om mensen in het gareel te houden (hel en verdoemenis) en er werden steeds meer heidense invloeden geïntroduceerd. De laatste vijftig jaar zien we vooral hoe emotie (een goed gevoel hebben) steeds belangrijker wordt dan kennis van het Woord van God. Daarom geloof ik dat niet iedereen, die zichzelf een christen noemt, tot "*Het Lichaam van Christus*" behoort, maar het is niet aan mij om te weten of te zeggen: "Jij wel en jij niet." De Heer weet wie het zijn, Hij kent al hun namen.

Het Koninkrijk der Hemelen wordt hervat wanneer de "bedeling der verborgenheid" of "genadetijd" beëindigd wordt. Wanneer is dat? Morgen, hoop ik.

www.pronk-stukjes.nl